

OPŁONIONY (1) *part praet pass pf*

N sg f opłoniona.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozpalony, kipiący; przen:

Wyrażenie: »opłoniona miłość«: Amor refervens, Opłonioná [!] miłość. Mącz 121a.

Cf OPŁONAĆ

AW